

Obecnický ZPRAVODAJ

DUBEN 2013

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) • Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) • www.obecnice.eu

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:

OÚ Obecnice • SDH • MZŠ • MŠ • Slavoj Obecnice - Hokej • Brdy • Knihovna • Výstavy

Letošním časem velikonočním se zdálo, že snad díky souběhu dat vládní aprílová nálada. Na zahradě jsme s vnukem stavěli sněhuláka. Byla u toho i legrace, ale nemohli jsme najít na zahradě žádný starý hrnec na sněhulákovu hlavu. Pak jsem na terase objevil záchodový zvon. Nevím, kde se tam vzal a k čemu jsem jej na terase používal, avšak sněhulákovi slušel. Na oslavu velikonočního svátku jsme ještě v hromadě sněhu před domem vyhrabali lopatkou tunely, čímž jsem našemu Mikuláškovy prakticky vysvětloval, co je to tunelování a jak se v Čechách dělá. Protože je učenlivý, věřím, že na rozdíl od našich politiků, zůstane u tunelů dlabaných ve sněhové hromadě. Každé ráno bývá v pomalu ustupujícím zimním období naše třešeň obsypána hejnem drobných ptáčků, zvonků, sýkorek i pěnkavy jsem tam viděl. Někdy se mezi ně nacpe kosák a občas v krmítku sedí i hrdlička. Každé ráno jim v zimě sypeme slunečnicová semínka, přestali se bát a už ani z třešně neodlétají. Prvního dubna vykuknu z okna a nikde nikdo. Ani peříčko. Že by apríl? Říkám to manželce a ta se šla hned podívat. Najednou slyším jak říká: „Tak se pojd' na ten apríl podívat.“ Koukám, dív mi oči z důlků vylézají, až jsem si najednou všiml, že v koruně třešně úplně na vrchu je k větvi přilepená naše kočka. Mrška jedna dravčí. Ještě, že ti ptáci jsou chytřejší. Sedí na vedlejší vrbě a čekají, až naše přes zimu překrmená Míca ze stromu spadne, nebo že ji čekání omrzí a odejde. Hlavně, že čekání ne-

omrzelo obecnické ani osečské kluky a přišli s pomlázkou. Po velikonoční obchůzce to bude u nás na Podbrdsku vypadat jako na Azurovém pobřeží. Samá mladá a krásná. Protože šlehání pomlázkou prý zmlazuje. No, v letošním počasí prý tak trochu zmrazovalo, jak některé venku pobíhající dívky zjistily. Zmlazování na zmrzlých zadečcích trochu bolí. Nevadí, holky budou mladé a veselé jako aprílové příhody. Nedávno jsem psal o kočících šoupačkách. Jak jsem se dozvěděl, existují pro kočky i dveřní klapáčky. To vám takhle ráno vstane paní domu v Oseči a jde nakrmit své domácí kočičí mazlíčky. Nakloní se k pelíšku a div sebou o zem leknutím neřachne. Z pelechu na ni vyskočí ohromný cizí vyděšený kocour a proletí ven klapáčkou ve dveřích. Paní domácí hledá svoje kočky domácí, až zaslechla z venku žalostné mňoukání. Ten syčák kocourů ty chudáčky zvyklé na teplo domova vyhnal do mrazu. Co dodat, klapáčky už jsou zavřené. Možná zavrou pro apríl i známého Rudu z Ostravy. Volal do Parlamentu, kde to zvedla nějaká paní. Vysvětloval jí, že už je dlouho nezaměstnaný a doslechl se, že v parlamentu je volné místo poslance. Chvilí bylo ticho a pak se ozvalo: „Vy jste debil?“ Na to Ruda reagoval: „Ne, a to je podmínka?“. Prásk a telefon byl hluchý. Přátelé, nastává jaro, radujte se z rašícího života a nevolejte do parlamentu. Mohli byste se dozvědět, že jste... to... omezení.

bs

Předání znaku a vlajky obce v parlamentu 18. 3. 2013. Dekret obcím předávala předsedkyně Poslanecké sněmovny M. Němcová. Za obec Obecnice se předávání účastnili starosta **Josef Karas** a místostarosta **Josef Hudeček**.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OBECNICE

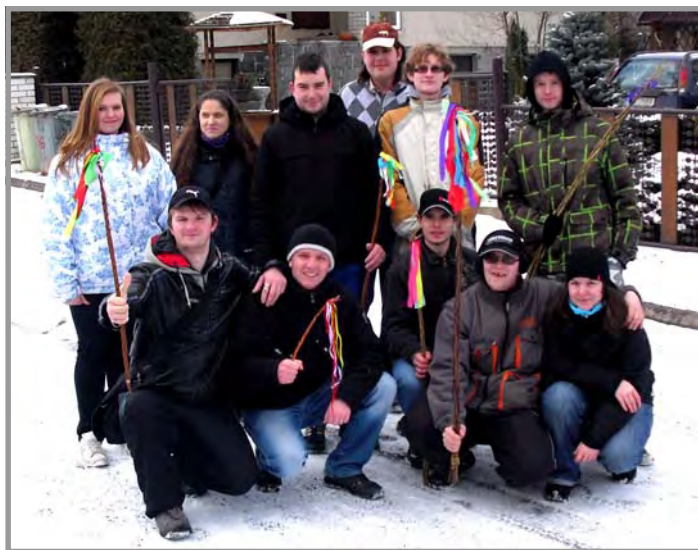

Zdravím všechny čtenáře našeho zpravodaje.

Vypadá to, že už se příroda probudila ze zimního spánku, a tak to rychle utíká. Já se ale opět ohlídnu za činností vašich hasičů za uplynulý měsíc. V době, kdy jste všichni našli minulý zpravodaj ve schránkách, jsme měli jednu z největších akcí, které pořádáme.

Ano byla to 17. března již tradiční Hasičská zábava. Bohužel týden předem se nám omluvila taneční škola, že nemůže vystoupit, a tak jsme program trochu upravili. Uvádění se chopil M. Kuchař, a tak večer měl hlavu i patu. Naše holky opět prodávaly tombolu, a pokud někdo zahálel, už neměl moc šancí si ji dokoupit. Jó holky to hold umějí, myslím si že my chlapi bychom to tak rychle nezvládli. Během večera proběhlo ještě hodnocení obrázků, které kreslily jak děti ze školky, školy i děti co chodí na odpolední kroužek. Videoprojekce fotek opět nechyběla. Myslím si, že každý, kdo přišel, se bude rád vracet, protože i když zrovna v tombole nic nevyhrajete, tak pořád máte šanci vyhrát jednu z hlavních cen, které se losují po půlnoci z lístků, co prošly pokladnou. Tímto bych chtěl poděkovat všem organizátorům a také i vám, návštěvníkům, že se nám opět podařil hezký večer.

Čím více se otepluje, tak nás můžete více vidět i u hasičárny. To samozřejmě platilo i 26. března, kdy jsme na hrázi Velkého Veského rybníka měli označené stromy, a ty vyřezávali. Po oteplení jsme konečně mohli i poklidit dřevo u hasičárny z lednového polomu. Ono když je to zmrzlé v jednu hromadu, tak to bohužel moc nejde.

Ve čtvrtek 11. dubna si určitě někteří z vás všimli, že jsme měli obě naše auta venku, a my byli okolo nich. No celou zimu jsou zastrčená v garáži, a když už je teplo, tak jsme je umyli, aby nebyla tolik špinavá a mohli jsme se s nimi dobře reprezentovat. Myslím si, že když bude hezky, že nás u hasičárny uvidíte ne jen při nějaké práci, ale i naší zábavě, teď se ještě hold trénovat nedá.

A co nás čeká výhledově? No když opominu už pomalé plánování Memoriálu Františka Housky, tak určitě mnoho tréninku a během května určitě okrsková soutěž, která se bude konat nejspíše u nás v Obecnici. Vzhledem k faktu, že ještě nemáme kalendář soutěží, tak ani soutěže nemůžeme moc plánovat.

S přáním hezkých už slunečných dní

Petr Zima, velitel SDH

INZERCE

tel.: 318 822 432
mob.: 606 684 880

PALIVA

V&V SEDLČANY s.r.o.

www.palivasedlcany.cz vv.sedlcany@tiscali.cz

Paliva

Kádrovaná

Uskladněná v násypkách

Kotle

Ekoeffekt Carborobot

Skládání uhlí dopravníkem

- hnědé uhlí - Ledvice
- černé uhlí
- koks - oř.1, oř.2
- brikety - Rekord 2" a 6"
- brikety - pilinové
- dřevo vol. ložené a palety

- praný písek + kačírek
- drtě
- okrasné kameny
- mulčovací kůra volně ložená
- autobaterie VARTA

Na automatické kotle zvýhodněná cena ořechu 2 - Ledvice.

JARNÍ SLEVY

Sobotní prodej od 8.00 do 11.00 hod.

vaše první volba

internet.pb.cz

připojení k internetu

hlasové služby

tvorba www

Internet Pb spol. s r.o.

Komenského náměstí 389

Příbram III

info@pb.cz

775 101 209

318 621 362

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

VÝSLEDKY LITERÁRNÍ SOUTĚŽE UŽ ZNÁME

Úspěšné byly všechny děti, které se do literární soutěže na téma „Voda = život a zdraví“ zapojily. Nejúspěšnější však mohli být jen někteří. Soutěže se zúčastnilo celkem 66 autorů. Do určeného termínu bylo předáno 68 prací, z toho 38 básní, 25 próz (pohádka, pověst), 5 reklamních sloganů. Komu se podařilo zvítězit v jednotlivých kategoriích? První kategorie: 1. Helena Blažková, II. tř., 2. Tereza Studničná, II. tř., 3. Ondřej Pergelt, II. tř. Druhá kategorie: 1. Martin Bíza, VI. tř., 2. Jan Takač, V. tř., 3. Michaela Šlapáková, IV. tř. Třetí kategorie: 1. Karolína Hrubá, IX. tř., 2. Miloslava Ježková, IX. tř., 3. Zdeněk Bíza, IX. tř. Vítězové soutěže byli při slavnostním vyhlášení výsledků odměněni knižními cenami a diplomem. Blahopřejeme vítězům a všem dětem přejeme spoustu dalších úspěchů v tvorbě.

Michal Kilián, IX. tř.

Oslavili jsme Mezinárodní den dětské knihy

Kniha měla sice svůj svátek 2. dubna, ale my jsme slavili 5. dubna dopoledne, protože večer se navíc konala i Noc s Andersenem, což je vlastně také svátek knih. Aktivní byli úplně všichni. Žáci druhého stupně při hodině českého jazyka pečlivě připravovali program pro ty mladší a děti z prvního stupně se zapojily do plnění poučných i zábavných činností na přichystaných stanovištích. Jen jedno zadání jsme měli společné – všechny knihy, postavy, úkoly budou mít vztah k tématu Voda. Jak oslava probíhala? Nejprve žáci deváté třídy navštívili všechny třídy z prvního stupně a vysvětlili pravidla, objasnili program a připomněli význam knihy pro náš život. Potom už následovalo „kolečko“ na stanovištích. Osmáky jsme mohli potkat v tělocvičně v kostýmech postav z pohádek. Vodníci, víly, ru-

salky, bludičky, piráti a další známé figurky (všichni samozřejmě měli u sebe knihy, ze kterých pocházejí) potřebovali pomoci se záchranou. To dokázal pouze ten, kdo splnil sportovní úkoly, například Rákosníček se z rybníčku vynořil jen tehdy, když se trefili míčkem do hladiny. Piráti propustili děti z ostrova, když postavily loď. Vodníci požadovali, aby děti pochyťaly ryby a vyluštily kód k otevření záhadného zámku. U bludiček se museli všichni proplést lesem a bažinami a ani další úkoly nebyly jednoduché. Na dalším stanovišti, v prostoru jedné třídy, byla připravena výstava knih různých žánrů se společným tématem – Voda. Kromě prohlížení knih zde děti získávaly i informace o autorech a ilustrátorech, kteří knihy na dané téma tvořili. Dobří čtenáři se střídali při čtení vybrané pohádky o víle Amálce. Chlapci a dívky z deváté třídy si připravili různé kvízy, hádanky, křížovky, doplňovačky, spojovačky, přesmyčky, skládanky. Tady se někteří účastníci oslav trochu „zapotili“, ale nakonec se vše podařilo. Žáci ze šesté a sedmé třídy měli připravenou dramatizaci tří vtipných pohádek, vyprávění pověsti a přednes básní. Diváci se dobře bavili, protože herci vložili do ztvárnění svých rolí hodně energie a dali si záležet, aby publikum zaujali. Na dalším stanovišti vymýšlely děti své přání knize k jejímu svátku. Každá třída si vytvořila vlastní plakát s přáníčky. Nedá se říct, která třída byla nejvíce originální, protože všech devět plakátů prokázalo nápaditost svých tvůrců i jejich radost z toho, že knihy mohou být součástí jejich života. Na těch, kteří program připravovali, i na těch, kteří si ho užívali, bylo vidět, že si opravdu svátek užívají. Panovala vynikající nálada, všichni dodržovali pravidla a odnesli si dobrý pocit i poučení.

K. Chaloupková, V. Kovařík, IX. tř.

NOC S ANDERSENEM

Tak máme za sebou další Noc s Andersenem. Tentokrát jsme nocovali ve škole už poosmé. 5. dubna 2013 před sedmnáctou hodinou už u hlavního vchodu do Masarykovy základní školy Obecnice stály natěšené děti. Dobře věděly, že jako obvykle je pro ně připravený bohatý program. Samy se také předem pečlivě připravovaly. Jen co se otevřely dveře, hned se všichni ubytovávali v určených třídách a poté spěchali do tělocvičny. Žáci deváté třídy si

(pokračování na str. 4)

NOC S ANDERSENEM

(dokončení ze str. 3)

připravili prezentace, ve kterých představili život a dílo české ilustrátorky Heleny Zmatlíkové a dánského spisovatele Hanse Christiana Andersena. Následovala vystoupení jednotlivých tříd. Každá třída měla přichystanou jednu pohádku H. Ch. Andersena. Objevily se různé způsoby pojetí i zpracování. Všem se vystoupení podařilo. Diváci dostali po každé pohádce malou pozornost, která měla děj připomínat - mušličku, vojákáka, hrášek, čokoládový peníz, květinu. Následovalo soutěžení ve znalosti pohádek podle krásných ilustrací, které namalovali čtvrtáci, a podle

úryvků z textu. Také si všichni společně začarovali a nesměl chybět ani tradiční průvod kolem školy s lampiony. Po příchodu čekaly na diváky další Andersenovy pohádky a potom příprava „pelíšků“ na spaní. Jako obvykle si všichni měli ještě dlouho o čem povídat. Malí i velcí si Noc s Andersenem pěkně užili a byli velmi spokojeni.

T. Dragounová, D. Poláková, IX. tř.

Už víme, jak to vypadá ve Spolkovém domě

27. 3. 2013 navštívili všichni žáci Masarykovy ZŠ Obecnice (po jednotlivých třídách) nově otevřený Spolkový dům a v něm již uspořádanou knihovnu. Paní Šefflová nás vlídně přivítala a provedla nás po celém objektu. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o knihovně, prohlédli jsme si, které tituly si můžeme vypůjčit. Nejvíce nás zajímala nabídka zábavné literatury. Už se těšíme na akce, které se budou pořádat, a na to, že budeme moci knihovnu navštěvovat.

Zdeněk Bíza, IX. tř.

BUDEME SBÍRAT VÍČKA PRO ELIŠKU

Ano, budeme sbírat víčka pro malou Elišku. S návrhem přišla do školy paní Šefflová, která zajišťuje akce Spolkového domu. Eliška je těžce nemocná a lázeňskou terapii pojišťovna plně nehradí. Sběr víček od pet lahví by mohl pomoci zajistit nějaký peněžní příspěvek. Radi pomůžeme a už se také ve všech třídách děti zapojily.

Dominika Poláková, IX. tř.

Další úspěch v SAPERE

O soutěži „SAPERE – vědět, jak žít“ jsme vás již informovali. Nyní pro vás máme aktualizované výsledky. Soutěžní tým ve složení Aneta Veverková, Adéla Němcová a Lenka Krátká zaznamenal úspěch i v krajském kole. Dívky zde obsadily druhé místo. Blahopřejeme.

Pavel Šroub, IX. tř.

Opět mezi nás zavítal pan Nadrchal

Na pondělí 8. dubna 2013 jsme se už všichni těšili. Byla totiž ohlášena další přednáška pana Josefa Nadrchala, kterého již známe z dřívějších setkání. Tentokrát si pro nás připravil hned dvě akce. Během první z nich se žáci V. až IX. třídy dozvěděli o holokaustu. Sledovali jsme podmínky, které vedou k potlačování práv určitých skupin lidí, i důsledky, které z takového chování vzniknou. Přednášející se nám snažil přiblížit toto neradostné téma, upozornit na souvislosti s dneškem, připomenout, že bychom se měli zajímat o vše, co se kolem nás děje a nebyť lhostejní. Druhá akce byla určena žákům VIII. a IX. třídy. Nesla název Kult krásy. Tady už byla příležitost i pro vtipné komentáře, i když některé ukázky moc k smíchu také nebyly. Co jsme viděli nás vedlo k zamyšlení. I z téhle části jsme si odnášeli zajímavé poznatky podané netradiční formou. Na to jsme ale už u pana Nadrchala zvyklí.

Viktor Soukup, IX. tř.

Navštívili jsme Mníšek pod Brdy

Abych byl přesný, měl bych spíše napsat, že jsme navštívili zámek v Mníšku. Dokázali jsme, že jsme pohotoví za všech okolností, nevalilo nám totiž ani dost nepříznivé počasí, které 21. 3. 2013 panovalo. Nejspíš nás hřál dobrý pocit z toho, že se přiučíme cenné dovednosti a zvyky, které souvisejí s Velikonocemi. V pěkně upraveném zámku byl pro nás, žáky druhého stupně, připraven zajímavý program. Naše paní průvodkyně propojila prohlídku zámku s přehlídkou různých tradic, které – bohužel – ve většině případů znají už jen naše babičky (přestože si zvyky ve škole stále připomínáme). Věděli jste například, že děvče mělo připnout na pomlázku koledníkovi barevnou stuhu, jejíž barva symbolizuje dívčiny city? Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí. Potěšila nás vstřícnost a výřečnost paní průvodkyně. Po prohlídce zámku na nás čekalo ještě jedno překvapení. Za všechny říkám, že nám tohle překvapení vynahradilo nepříjemný pocit ze špatného počasí. Moc příjemná a milá paní nám všem rozdala vrbové proutí a my jsme předvedli své dovednosti. A pomlázky se nám opravdu povedly. To byl krásný pohled, když se v místnosti sešlo 60 pomlázek. Potěšeni tím, že jsme docela šikovní, jsme se vraceli zpátky do školy.

Zdeněk Bíza, IX. tř.

(pokračování na str. 5)

(dokončení ze str. 4)

Velikonoční setkání rodičů a žáků V. třídy

Dne 18. března 2013 proběhlo velikonoční setkání rodičů a žáků V. třídy MZŠ Obecnice. Pro rodiče jsme si připravili pod vedením paní učitelky Jany Pokorné prezentace na téma Velikonoce. Připomněli jsme si zvyky, tradice, přísloví a symboly, které se vztahují k tomuto jarnímu svátku.

V druhé části setkání jsme tvořili velikonoční dekorace. Do tvoření se pustili všichni s velkým zaujetím, na konci jsme mohli obdivovat spoustu dekorací, na nichž nechyběly nejznámější velikonoční symboly - vajíčko, kuřátko nebo zajíček. Rodiče i my žáci jsme si tvoření užili v příjemné atmosféře provoněné vůní velikonočních mazanců a jiných dobrot.

Adéla Němcová, V. třída

O princezně, která nedodržovala pitný režim

Za devatero řekami a devatero horami bylo jedno království. V tom království žili král a princezna. Král byl starý a moudrý. A princezna? Princezna byla mladá a moc moudrá nebyla. Ona totiž jedla, ale hlavně pila všechno nezdravé a vůbec nedodržovala pitný režim. Jednoho dne se jí udělalo zle. Nikdo si nevěděl rady, jak princeznu vyléčit. Dokonce ani nejlepší lékaři z okolí. Král tedy vyhlásil: „Kdo princeznu vyléčí, dostane její ruku a půl království.“ Svobodní mládenci z celého kraje se sjeli a snažili se prin-

cezu vyléčit, ale marně. Jednoho dne do království přijel chudý chasník. Jmenoval se Janek. Byl velmi milý a spravedlivý. Jakmile viděl princeznu, hned věděl, o co jde a co se s tím má dělat. Chasník se přiklonil k princezně a řekl: „Nojo, princezno, když nedodržujete pitný režim a pijete nezdravé nápoje, tak to jinak vypadat nemůže. Pijte pramenitou vodu a uvidíte.“ Dívka se chvíli rozmýšlela a pak se napila vody. V tu ránu jí bylo o mnoho lépe. Princezna pila vodu i nadále, vzala si Janka za muže a žili spolu šťastně až do smrti.

Martin Bíza, VI. tř.

VÍLA VODNĚNKA A ZLÁ ČARODĚJNICE

Bylo jedno slunce a to chtělo moc pálit nad Vodním královstvím, aby všichni viděli, jak to umí. U Vodního království bylo moře. A v tom moři bydlela vodní víla Vodněnka. Ale mělo to jeden háček. U vodní víly bydlela zlá čarodějnice, která chtěla přebrat vládu ve Vodním království, aby to království mohla přejmenovat na Sluneční království. Vyzkoušela všechna kouzla, ale nic. Víla se tomu snažila zabránit. Jednou čarodějnici nadešel šťastný den. Našla konečně kouzlo, které vysuší všechny řeky a potůčky a moře. Naneštěstí zrovna víla odplavala za kamarádkou do řeky. Už se čarodějnici míhaly představy jak tu žádné moře nebude. A zachechtala se. Vůbec ji nenapadlo, že jestli řekne kouzlo, nikde nezůstane ani kapka vody. V tu chvíli připlula víla a řekla protikouzlo. Hned běžela za čarodějnici, aby se zeptala, proč to chtěla udělat. Čarodějnice jí vyprávěla, jak se spřátelila se sluncem a jak to všechno začalo. Když čarodějnice dopověděla svůj příběh, víla se zamyslela a vykřikla: „Už to mám! V jednom slunečním království hledají novou královnu. Nechtěla bys tam jít?“ „Chtěla,“ odpověděla čarodějnice. Trvalo to tři dny a tři noci, než víla našla kouzlo, které přenesou čarodějnici do slunečního království. Když ho pak řekla, čarodějnice zmizela. A tak si všichni žili dobře a spokojeně.

Ondra Pergelt, II. tř.

Počítač

Umí všechno najít, skoro všechno ví.
Dokonce i za nás pravopis opraví.
Co že to jen může být? Co je to zač?
To přeci každý ví. Je to počítač.
I malé děti po něm touží. Neustále žadoní.
Své rodiče přáním souží. Nic jiného jim nevoní.
Přejí si ho k narozeninám i pod stromček.
Obětují pro něj autíčka i pro panenky domeček.
Hned jak se jim do spárů dostane.
Nikdo z nich od monitoru nevstane.
Myší rejdí po stole, do klávesnice buší.
K zákazům a úkolům jsou neustále hlui.
Co že to jen může být? Co je to zač?
To přeci každý ví, jejich milovaný počítač.

Filip Veselý, V. tř.

Vím, kdy mamce vadím

Vím, kdy mamce vadím.
Když myšce záda hladím,
do hry se s ní chci zas dát,
další level překonat.
Neměj, mamko, z toho vrásky,
jen mi pohlad' pěkně vlásy.
Mohu ti pak s klidem říct,
že s počítačem umím víc.

Lucie Mazánková, V. tř.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

• 9. 3. 2013 se uskutečnila exkurze – Čechova stodola. Zde se děti seznámily s velikonočními zvyky, tradicemi a vyrobily si jarního velikonočního ptáčka, prohlédly si výrobky ze sena a slámy a ochutnaly velikonoční preclíky. Děti z velikonočního výletu byly nadšené a i druhý den si v MŠ vyprávěly svoje zážitky.

• V době velikonočních prázdnin (28. a 29. 3. 2013) byla MŠ otevřená.

• Děti, které měly zájem o solnou jeskyni, budou od 19. 3. navštěvovat solnou jeskyni pravidelně každý pátek.

• Od pondělí 22. 3. budou děti jezdit pravidelně na plavání do plaveckého bazénu do Příbrami.

• **Zápis do MŠ a ŠJ Obecnice**, na školní rok 2013 – 2014 (i děti, které nastoupí během roku) se uskuteční **20. 5. 2013 od 10.00 do 12.00 hod.**

Mateřská škola nabízí: rozvoj osobnosti dítěte v estetickém prostředí, přípravu dětí na život a na vstup do školy, čtené pohádky denně před spaním, kroužek AJ, logopedický

kroužek, výtvarný kroužek – práce s keramickou hlinou, přírodninami, papírem ..., taneční kroužek, vedeme děti k samostatnosti, ke schopnosti být samo sebou, ke schopnosti tvořivě a kriticky myslet a rozhodovat se, respektujeme potřeby a zvláštnosti každého dítěte a umožňujeme rozvíjet schopnosti každého jednotlivce, dále se zaměřujeme na citovou výchovu, na rozvíjení smyslového vnímání a podpory přirozené touhy dětí po poznání formou praktických činností, experimentováním a dlouhodobým pozorováním přírody, předplavecký výcvik v bazénu v Příbrami, návštěva solné jeskyně, návštěvy divadelních představení a výstav, výlety s poznávacím programem a školní výlety za účasti rodičů, několikrát do roka ukázka práce s dětmi nebo besídky, tvoření s rodiči, spolupráce s SDH – exkurze, spolupracujeme s MZŠ v Obecnici, vzájemné konzultace učitelů o úspěšnosti dětí, návštěvy výchovného poradce, několikrát do roka uskutečníme návštěvu 1. třídy v ZŠ *Školkové slavnosti:* jsou pořádány oslavy narozenin dětí, Mikulášská nadílka s návštěvou nebe a pekla, vánoční jarmark s vánoční besídkou, masopustním karneval, velikonoční jarmark, slet čarodějnic – týdenní projekt, 30. 4. – společná akce dětí a rodičů, oslava Dne matek s veřejným vystoupením oslava Dne dětí – soutěže, slavnostní rozloučení se školáky.

RB

STROMY

Nový strom se rodí ze semínka. Jak dlouho, ale trvá než dosáhne několika metrů a patřičného průměru síly je různé. Záleží na podmínkách ve kterých roste. Je velkým bohatstvím pro planetu zemi. Okysličuje veškerý vzduch kolem nás, poskytuje domovy mnohým ptáčkům a jiným zvířátkům, svojí zelení obohacuje náš zrak svou překrásnou barvou, jež působí na náš organizmus velice blahodárně a uklidní naši mysl. Bez jeho zeleně, by byl svět opravdu fádňí a šedý a zpěv ptáků, co se nese z korun stromů by neexistoval. Každý z nás již jistě někdy obdivoval krásný, v lese nebo o samotě stojící strom. Samostatně rostoucí stromy jsou často dominantou celé krajiny. Pokud je nezničí vichřice, blesk či člověk, mohou se některé druhy dožít stovek i tisíců let. Stromy jsou výjimečné i dalšími svými vlastnostmi. Nejenom samotný strom, ale i celé okolí stromů je nabit energií, která uvolňuje naše emoce, napomáhá zmírnit stres, zklidnit mysl, uvolnit celé fyzické tělo.... Stačí se mezi stromy pohybovat v jejich blízkosti, nebo se jich cíleně dotýkat, a tak získáváme potřebnou energii. Jak je vidno i němí pomocníci mají v našich životech své místo. Je pouze na nás z jakého důvodu a jak často se na ně obrátíme a s láskou je

požádáme o pomoc. Pokud se k nim budeme chovat laskavě a budeme mít na paměti, že i oni jsou živé bytosti - určitě nás nikdy neodmítnou. A my s povděkem obdržíme zaručeně čistou - nádhernou energii, neboť je čerpána z nečistějšího zdroje a to je Země a Vesmír. A máme na paměti, že stromy nezavídí, nerozlišují nás, nehodnotí.... a tak je stejnou měrou dávána nádherná energie všem, jež požádají. Strom není jen dřevo! Má svého ducha, společně pulzují, rostou a radují se z každé energie, která k nim přijde. Ale nejsou jen energie dobré a tak mějme na paměti, jak s přírodou nakládat, jak se k ní chovat a zda je opravdu nutné tolik krásných a zdravých stromů kácet a ničit jejich koruny, jež jsou naše zdraví a život.

Magdalena K.

STŘÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

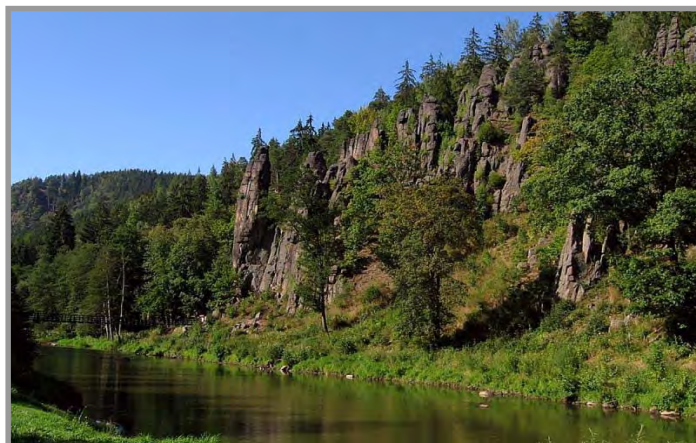
Kde zkameněl svatební průvod

Doubí bývala samostatná obec, od roku 1974 je však součástí lázeňského města Karlovy Vary. Od centra města je vzdálena 6 km jihozápadním směrem. Dominantou obce Doubí je stejnojmenný zámek, postavený v pseudorenesančním slohu. Po náročné rekonstrukci v něm dnes sídlí restaurace, vinárna a stálá prodejní výstava s názvem Vánoční dům. Ve Vánočním domě najdete spoustu ručně malovaných ozdob, andílků, stromečků, světýlek, svíček a dalších dekorací s vánoční tematikou. Nám se ale v polovině srpna nechtěla předčasně nasávat vánoční atmosféra, proto jsme zvolili jiný cíl výletu – Svatošské skály. Podle směrovek jsme dojeli na okraj obce Doubí, kde je prostorné parkoviště, a odtud jsme vyrazili k cíli našeho výletu. K němu vede asfaltová silnička, na kterou je zákaz vjezdu pro motorová vozidla, ale jak jsme se několikrát přesvědčili, tak tento zákaz není dodržován. Kousek od parkoviště začne cesta klesat k údolí řeky Ohře, kterou potom z větší části kopíruje až ke skalám. Klidnou procházkou lze těch 2,5 km ušlápnout za necelou hodinku. Po příchodu na místo nás přivítalo veselé pokřikování vodáků, kteří zde mají oblíbenou zastávku s možností občerstvení. Drtivá většina z nich něco rychlého spolkne, okoukne skály a za typického vodáckého pozdravu „ahóó“ se nechají unášet dál po proudu Ohře k další zastávce. Skalní útvary Svatošských skal se nacházejí na protějším břehu, z pohledu vodáků tedy na levém břehu řeky. Ohře zde v žulovém masívu vyhloubila přes 100 metrů hluboké údolí, v důsledku čehož

zde vznikly uvedené romantické skalní útvary. Ty byly v roce 1933 vyhlášeny národní přírodní památkou a jsou součástí Chráněné krajinné oblasti Slavkovský les. Skály jsou tvořeny mohutnými skalními pilíři, hranoly a jehlany, vysokými až 50 metrů. A jak to tak většinou bývá, mají i svoje jména: Kapucín, Ministranti, Nevěsta, Ženich, Páter, Svědkové, Muzikanti, Tchán, Tchyně a Zámek.

K místu se samozřejmě vztahuje i řada lidových pověstí, z nichž jedna vysvětluje původ těchto zvláštních pojmenování skal. Vypráví následující příběh: „V nedaleké vesnici žil bohatý sedlák s jedinou dcerou Eliškou. Vedle jeho dvora stála malá chatrč, kde bydlel mladý Arnold. Když zemřel Arnoldův otec, odešel Arnold do Prahy, ale před tím si slíbili s Eliškou, že se po třech letech vrátí a bude svatba. Uběhl rok, minul druhý a Eliška trpělivě čekala. Po dvou letech přišel do vesnice podivný muž, který odtud před mnoha lety odešel jako chudák a nyní se vrátil bohatý. Jmenoval se Hans Heiling. Eliška se mu zalíbila a tak začal docházet do jejich rodiny. Vyprávěl otcí zajímavé příběhy z ciziny a po čase požádal otce o ruku jeho dcery. Otec jej však odkázal na samotnou Elišku. Ta jej rázně odmítla, bála se ho z neznámého důvodu a toužebně vyhlížela Arnolda. Hans Heiling byl podivín, každý pátek se zavíral

ve svém domě a nevycházel ven. Uplynul třetí rok a otec naléhal, aby se Eliška rozhodla. V posledním dnu tříleté lhůty se navrátil Arnold ve společnosti bohatých mužů. Milenci si padli do náruče a muži, když slyšeli jméno Hans Heiling, pověděli, že jde o zlosyna, který uniká šibenici. Také Eliščin otec, když spatřil bohatého Arnolda, svolil rád ke svatbě. Svatba se konala v pátek na sv. Vavřince a všude ve vsi bylo veselo. Jen dům Hanse Heilinga byl uzavřen, byl totiž pátek a Heiling nevycházel jako vždy z domu. Uprostřed svatebního veselí, právě když odbýjela půlnoc, zaburácela náhlá vichřice a mezi svatebčany stanul rozružený Hans Heiling. Volal ďábla: „Ruším tvé služební období, ale znič pro mě tyto“ a ukazoval na svatebčany. V té chvíli se přehnal přes vrchy plamenná spoušť a proměnila všechny naráz ve skály. Z vichřice burácelo posměšné: „Hansi Heilingu: Tito se stali nesmrtelnými, ale ty jsi ztracen!“ A Heiling se snesl ze skály do zpěněné Ohře, která ho pohltila.

Druhého dne, když přišli lidé na tato místa, našli jen kamenné podoby svých přátel. Vyprávění o zkamenělé svatbě přecházelo na další generace a stalo se zvykem, že sem chodívali mladí lidé prosit o požehnání své lásky. V místech, kde zmizel Hans Heiling, se prý ještě dlouho Ohře hněvivě pění. Jak ale tyto skály přišly ke svému pojmenování, když se v této pověsti o žádném Svatošovi nemluví? Vysvětlení k tomu je třeba hledat v díle básníka Viléma Mrštika – ten jako první použil překlad pro jméno Hans Heiling do češtiny, kde zní Jan Svatoš. Odtud tedy ono pojmenování Svatošské skály. Na závěr bych přidal jednu perličku – všimněte si ve filmu Raftáci herečky Veroniky Freimanové, když přechází pod Svatošskými skalami po visuté lávce přes řeku Ohři, přitom se baví se svým filmovým manželem Milanem Šteindlerem, a najednou s hrůzou vykřikne, „že se to hrozně houpe“. To nemusela vůbec hrát, úplně stejně se mi ta lávka z ničeho nic rozhoupala pod nohama a já myslel, že se budu proti své vůli koupat dole v řece. ☺

Z cest vás všechny zdraví
Martin „Párek“ Jarolímek

LÉKAŘ A VY / Noční maraton

Špatně spíte? Občas při televizi z ničeho nic kopnete do vzduchu? Mimovolní záškuby končetin zmizí při pohybu? Možná trpíte syndromem neklidných nohou. Je to velmi časté onemocnění a trpí jím až každý desátý obyvatel Evropy a Ameriky. Na dálném východě je to ale jen 3-5% obyvatel a rozdíl je dán asi rozdílnými stravovacími návyky, životním stylem a věkem dožití. S narůstajícím věkem totiž roste výskyt onemocnění a také tíže příznaků. Jako příčina syndromu neklidných nohou se považuje porucha přenašeče nervových vzruchů a podobnou příčinu má i Parkinsonova choroba. Jako možná příčina se uvádí i nedostatek železa nebo jeho špatné vstřebávání, nedostatek vitamínu B12, kyseliny listové, může se objevit u lidí s poruchou funkce jater nebo ledvin a významnou roli hraje i dědičnost. Bylo prokázáno, že nedostatek spánku, stres, alkohol či kofein ve vyšší míře může potíže významně zhoršovat. Pro syndrom neklidných nohou jsou typické stále se opakující mimovolní pohyby a záškuby dolních a někdy i horních končetin. K pohybům dochází nejčastěji v noci během spánku nebo v období klidu, např. při sledování televize nebo při ukládání ke spánku. Končetiny se skrčují a natahují, pacienti s nimi kolem sebe „mydlí“, převalují se do stran, dostávají se křeče svalů, nohy bolí a kvůli neustálému nutkání k pohybům končetin je pacient stále vytrháván ze spánku. K léčbě se používají stejné léky jako u Parkinsonovy choroby, jen v mnohem nižších dávkách, případně antidepresiva nebo železo, pokud je jeho nedostatek vyvolávající příčinou potíží. Syndrom neklidných nohou je pro pacienty velmi nepříjemný, bolestivý a omezující. Je spojen s nespavostí, únavou a ztrátou kvality života jako u diabetu nebo epilepsie. Léčba je naštěstí velmi účinná a vede ke značnému zlepšení životního komfortu nemocných.

PARKINSONOVA CHOROBA zmiňovaná v předchozí části, patří mezi nejčastější degenerační onemocnění

nervové soustavy a rovněž postihuje přenos signálů mezi nervovými buňkami, díky nimž vykonáváme každodenní automatické pohyby. Porucha přenašeče nervových vzruchů má pozvolný nástup, prvních symptomů si člověk nemusí ani všimnout a zvýšenou únavu a slabost mohou lidé přičítat rychlému životnímu rytmu. Parkinsonova choroba sice člověka, který jí trpí, ihned nezahubí, rapidně však snižuje kvalitu jeho života. Nepostihuje intelekt - o to jsou možná její příznaky nemilosrdnější. Pacient totiž za plného vědomí musí snášet to, že se z něj pomalu stává ruina. Zpomalují se mu pohyby, končetiny zachvacuje třes, který komplikuje i elementární motoriku, chůze se zpomaluje a stává se vlastně šouráním v předklonu, písmo se mění v nečitelnou čmáranici. Mezi další projevy patří obličej s minimální mimikou (tzv. maska). Parkinsonova choroba je náročná také pro opatrovatele pacienta, hlavně pokud se jedná o staršího partnera. Kritický věk pro její propuknutí je v rozmezí padesátého a šedesátého roku a neexistují zatím důkazy, které by vysvětlovaly vznik tohoto onemocnění. Zřejmě se jedná o vliv genetiky a zevního prostředí. Rizikové se uvádí i užívání heroinu a jiných toxických látek, virové mozkové infekce a opakované zhmoždění hlavy. Tato choroba je léčitelná - ale nevy léčitelná. Moderní medicína sice dokáže tlumit její projevy a zpomalovat postup, nedokáže ji však vyléčit či zastavit. K léčbě se používá řada léků, mimo jiné i kofein, u agresivního průběhu choroby lze léčit i chirurgicky a jednou z nejnovějších metod léčby je použití kmenových buněk. To přináší zcela nové možnosti v léčbě, ale tento způsob léčby je v současné době ve fázi výzkumu. Žádná účinná prevence tohoto onemocnění bohužel neexistuje. Jsou však dostupné látky, které působí blahodárně na mozkovou tkáň a nervové funkce. Významný je vitamín B6, který je obsažen především v avokádu, bramborách, banánech, rybách a drůbeží.

Podle časopisu *Moje zdraví* upravila **Dr. Sovo**

SLAVOJ OBECNICE STOLNÍ TENIS

Po měsíční pauze opět zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje a přicházím s posledními informacemi této sezony. „A“ mužstvo bohužel zakončilo letošní sezonu prohrou 15:3 s celkem Sokola Příbram a následně těsně prohrálo 10:8 v posledním utkání této sezony v Hořovicích. I přes tyto prohry se celkově umístilo na vynikajícím 6. místě a udrželo v Obecnici Krajskou soutěž i pro příští rok. „B“ mužstvu rovněž nevyšla závěrečná utkání, protože ve velice napínavém souboji prohrálo s již postupujícím celkem tabulky – Čenkovem „A“ 10:8 následně v Hluboši 11:7. Obecnické „béčko“ nakonec v Okresní soutěži vybojovalo 7. místo. Poslední zápasy sezony 2012/2013 sehrálo také „C“ mužstvo. V ranním zápase Play-off druhé Okresní soutěže porazilo na domácí půdě celek Čenkova „C“ poměrem 11:7 a v odpoledním utkání bohužel podlehl Chrašticím 12:6. Celkově se tak umístilo na krásném 5. místě. Sezona tedy skončila a nám nezbyvá nic jiného než zahájit letní přípravu na tu nacházející, která na nás čeká opět koncem září. Závěrem bych chtěl touto cestou za celý oddíl Slavoj Obecnice poděkovat všem fanouškům za projevenou podporu a v říjnu se na vás opět těšíme s novými informacemi.

Radek Tůma

SLAVOJ OBECNICE LEDNÍ HOKEJ

Play off - MOP 2012/2013 o 3. místo

sobota 16. 3. 2013 od 15.00 hod. (ZS v Hořovicích)

Jesenice „B“ – Obecnice 3:5 (3:1,0:2,0:2)

Branky Obecnice: Tobolič (Veselý), Dvořák (Kozelka), Kozelka (Filkorn, Střeska Tomáš), Procházka (Kozelka), Procházka (Sirotek); branky Jesenice: Ptáček (Görlich), Pešta (Čermák, Němeček), Zahradníček (Vítek), Vyloučení: 7:10 + Jesenice 5 min., OK 20 min., OT 10 min.

Sestava Obecnice: Křiva – Kubják, Střeska Jan, Sirotek, Střeska Jaroslav, Střeska Tomáš – Dvořák, Kozelka, Procházka, Veselý, Moser, Kubista Jan, Filkorn, Tobolič, Kozohorský.

Po prohrané semifinálové sérii se Žebrákem jsme se v sobotu 16. 3. utkali s mužstvem HC Jesenice AB, se kterým jsme tuto sezónu měli hrát již počtvrté. V předešlých třech duelech jsme dvakrát vyhráli a jednou jsme odcházeli z ledu jako poražení. Utkání o bronzové medaile se hrálo na neutrální půdě v Hořovicích. Velkým překvapením pro nás bylo, že se do sestavy vrátil ještě ne úplně zdravý náš kapitán Jarda Střeska. První oslabení jsme sehráli velice

(pokračování na str. 9)

Slavoj Obecnice - LEDNÍ HOKEJ

(dokončení ze str. 8)

dobře, ale stačila jedna nepozornost a hráč Jesenice přesně trefil růžek branky. Při druhém vyloučení v páté minutě byl vyloučen za hákování David Veselý a i tuto přesilovku dokázali Jeseničtí využít. Do utkání jsme se vrátili díky Davidu Veselému, který výborně zavezl kotouč do útočného pásma, přenechal puk Pavlu Toboličovi, který využil svou dobrou střelu švihem a střelou nad lapačku snížil ve třinácté minutě na 2:1. Jenže první třetinu jsme hráli nedisciplinovaně, proto při dalším našem vyloučení dokázali hráči Jesenice využít. První třetina skončila 3:1 pro mužstvo Jesenice. O přestávce byla v kabině menší bouřka, ale spíš hecování a dodání důvěry všem hráčům. Každopádně jsme do druhé třetiny nastoupili s cílem utkání otočit a porvat se o třetí místo. Ještě prvních deset minut byli na koni Jeseničtí hráči, ale rozchytal se náš brankář Křiva. Ve dvacáté minutě snížil na rozdíl jedné branky Roman Dvořák, kterému asistoval Pavel Kozelka. Další vyloučení jsme ubránili a navíc jsme i skórovali, kdy jsme neposlechli naše fanoušky, kteří křičeli: „Ve čtyřech, ve čtyřech, dáme góla ve čtyřech“, a dali jsme vyrovnávací branku ve třech mužích v poli. Gól vsítil Pavel Kozelka, po přihrávce Honzy Filkorna. Stav 3:3 vydržel až do konce druhé třetiny. Mužstvo Slavoj si věřilo, že utkání otočí. Ve čtyřicáté druhé minutě jsme šli díky Liboru Procházkovi poprvé v zápase do vedení. Po této brance jsme uzavřeli výborně střední pásmo a čekali na chyby soupeře. Jedna přišla v padesáté páté minutě, kdy po hrubém faulu na To-

máše Střesku, byl vyloučen hráč Jesenice na pět minut a do konce utkání. Tato přesilová hra se nám velice vydařila a tak jsme se pod tlak dostali jenom třikrát. Největší šanci spálil kanonýr Jesenického mužstva Havel a tak přišel v padesátédeváté minutě náš pátý gól z hole Libora Procházky, který využil samostatný nájezd a poslal nás do vedení 5:3. Tento stav jsme již udrželi a mohli tak slavit třetí místo a tím vybojované a zasloužené bronzové medaile. Jinak, za celou sezónu všem moc děkuji a tím myslím i fanoušky a sponzory, protože aby se něčeho dosáhlo, musí fungovat úplně vše. Poslední zápas mě usvědčil v tom, že my všichni jsme jedna parta a to ta nejlepší. Již teď se těším na sezónu další.

Petr Křiva „Křivas“

s dovolením upravil a zkrátil **bs** red.

*Poděkování všem hráčům, našim skvělým fanouškům a sponzorům - **Obci Obecnice, KRYLL ELEKTRO, AUTO BERGER - STK, Pavel Kasl, METYZOL, AB ONE, Vinotéka U svatého Václava v Příbrami.***

*Poděkování patří též **pohostinství U Štamberků a Obecnické rezervaci - Martinu Sirotkovi** za poskytnutí azylu našim fanouškům a hráčům, kteří tam chodí svažovat vyprahlá hrdla po utkáních a při našich společenských akcích, jako je vánoční besídka a dopukná po sezóně.*

Sportu zdar. JSP

2012 TJ SLAVOJ OBECNICE 2013

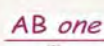
3. místo v MOP

Horní řada zleva:		Josef Kubín <i>trénér</i>	Jaroslav Střeska <i>kapitán týmu</i>	Libor Procházka	Radoslav Kubjak	Michal Sirotek	Jan Filkorn	Jiří Moser	Roman Dvořák	Jan Střeska	Lukáš Kozohorský	Olda Srch <i>asistent kapitána</i>
Spodní řada zleva:		Pavel Tobolič	Jan Kubista	Petr Křiva	David Veselý <i>asistent kapitána</i>	Tomáš Střeska	Pavel Kozelka					
		Miroslav Kryl <i>vedoucí týmu</i>	Jakub Hyspecký	Aleš Hochmann	Martin Stoklasa	Josef Kubista	Martin Ručka					

BRDY - Vojenské lesy a statky Hořovice, s.p.

Brdy a Vojenské lesy po roce 1939

Krátce po obsazení Československa údajně již 15. března 1939 projely jednotky Wehrmachtu po silnici z Rožmitálu přes Padrt do Mirošova a v březnu obsadila německá armáda i výcvikový tábor Jince s přílehlou dělostřeleckou střelnicí, která se nazývala Truppenübungsplatz Brdy - Wald", později „Truppenübungsplatz Kammwald". Celý prostor byl přísně střežen a za války sloužila střelnice německé armádě ke stejným účelům jako předtím armádě československé. Na vrchu Praha bylo vybudováno významné spojovací středisko, telefonicky propojené s ústředními orgány v protektorátu i říši. Za okupace zde byla vybudována radarová ústředna letecké hlásné služby (FMG-St. - Funk Messgeräte Station) (viz další článek).

Sestávala se z dřevěných věží vybavených anténami a u cesty k hájovně Roviny zřídil Wehrmacht kasárenské budovy pro obsluhu a ostrahu. Údajně radary zjišťovaly a sledovaly bombardovací svazy ze západu. V prostoru probíhalo cvičení dělostřelectva, letectva, pěchoty ale i jiných druhů vojsk. Také se zde prováděly i zkoušky různých

zbraní. V prostoru začaly práce na vybudování letiště (byla odlesněna plocha asi 50 ha lesa), budovaly se zpevněné dlážděné silnice vedoucí k těmto objektům (po válce byly plocha znovu zalesněny).

V roce 1940 se německá armáda rozhodla rozšířit prostor vojenské střelnice zejména směrem na západ. Proto obyvatelé Přední a Zadní Záběhlé, Padrtě, Kolvína, Skořic, Příkosic, Hořic, Visky, Trockavce, Štítova a Mytě, dostali rozkaz o vystěhování do konce roku 1941. V této době žilo např. v Kolvíně 380 obyvatel a obec měla 80 domů (Padrt měla 64 a Záběhlá 100 domů). V Záběhlé a Padrti mohli zůstat jenom lesní zaměstnanci. Obyvatelé dostali pouze nepatrné odškodnění a bydliště si museli hledat sami. Všechny objekty v zabraných obcích však nacisté ponechali i když některé byly na konci války poničené. V roce 1941 střežili prostor oddíly SA, od konce roku jednotky německého polního četnictva a oddíly SS. V Jincích mělo sídlo velitelství divize, odpočívaly tu jednotky po bojích na východní frontě a doplňovaly se jednotky určené na frontu. Existence výcvikového prostoru v Brdech během války byla spojena s polním maršálem Walterem von Brauchitsch. Jednalo se o jednoho z nejdůležitějších německých velitelů první poloviny druhé světové války. Z počátku války zastával vysoké postavení v generálním štábu. Po infarktu a poté, co se neshodl s Hitlerem na koncepci dalšího pokračování války na východní frontě, byl na počátku roku 1942 uvolněn z funkce a svoji vojenskou kariéru ukončil v Brdech na zámětku Tři Trubky nedaleko Strašic.

V listopadu 1941 přešla přes Brdy vichřice, která způsobila ohromné škody na porostech, dle odhadů více než 25 tisíc kubických metrů polomů. Díky této větrné smršti a potřebě zpracování ohromného množství dřeva z polomů, bylo využito nedostavěné torzo koncentračního tábora u Kolvína ke zřízení pracovního tábora. Německé velení vojenského prostoru stejně plánovalo vykácení velkých

ploch lesa mezi Skořicemi a Padrtí, proto se už od roku 1939 v Mirošově stavěly pily. Největší pracovní tábor v Brdech (dva tisíce lidí) byl právě postaven na Kolvíně (severní okraj obce). Nucená práce se týkala hlavně mladých ročníků 1919 až 1924 z řad Čechů, kteří se vyhýbali pracovnímu nasazení v Říši či se provinili jinak. Na místě pracovního tábora chtěli Němci původně postavit koncentrační tábor. Ještě před tím však zde byl zajatecký tábor pro válečné zajatce (různě uváděno Francouzi nebo Poláci), kteří se měli podílet na stavbě střelnice, cvičiště a budoucího koncentračního tábora. Zpočátku zajatci bydleli v uvolněných domech ve vystěhovaných vesnicích, později od léta 1942 v Kolvínském lágru. Od konce zimy 1941/42 začaly přípravné práce na stavbě svážných úzkokolejných drah. Dřevo se zpracovávalo pro potřeby německého průmyslu ve firmě Fišer v Kolvíně a Reshop ve Skořicích. Dřevo bylo dopravováno úzkokolejkou z Padrtě do Mirošova a z Trockavce do Mirošova. V létě roku 1944 když bylo ukončeno svážení dřeva po posledních odbočkách úzkokolejky, byl tábor na Kolvíně opuštěn. V roce 1945 byl tábor rozebrán ruskými vojáky a odvezen na Sibiř. Už v dubnu 1942 seskočily mezi Těšínem a Padrtí dvě paraskupiny (TIN a INTRANSITIVE) československých vojáků zformované v Anglii, jejichž posláním bylo doplnit bojovníky určené k likvidaci Reinharda Hendricha. Atentátu se přímo účastnil Jaroslav Švarc z roje TIN. V Brdech působilo za války silné partizánské hnutí se sovětskými paradesantními jednotkami. O něm bude lepší napsat samostatný díl našeho seriálu. Po vyhlášení německé kapitulace se většina jinecké divize a vojsko z prostoru střelnice snažila dostat skrytě na demarkační čáru v Plzni

Příště Brdy a vojenské lesy po válce.

Použité materiály - kniha *Střední Brdy krajina neznámá Jan Čáka*, Publikace 70 let vojenských lesů a statků Hořovice, kniha *Střední Brdy Václav Čilek a kol.* <http://www.panzernet.net>, <http://www.brdy.net>, ilustrační foto - internet

Vrch Praha v Brdech

Hledal jsem z nedostatku času materiály hlavně na internetu, kde je někdy těžké určit autory článků a publikovaných informací. Předem se autorům omlouvám, že podklady trochu upravuji pro Obecní zpravodaj a uvádím pouze zdroj čili webové stránky ze kterých informace čerpám. Čtenáři na těchto stránkách naleznou celé publikované texty.

bs red.

<http://www.brding.cz>, <http://www.brdy.net>,
<http://www.army.cz>, <http://www.brdy.org>

Na vrcholu kopce Praha v Brdech v době druhé světové války existovala rozsáhlá radarová základna. Určitě i proto, že Praha je druhým nejvyšším vrcholem vnitrozemních hor v Čechách (863 m n. m.). Radarová ústředna I. řádu s krycím jménem Pegasus (Pegasus-Y), byla určená primárně pro navádění nočních stíhačů. Na jaře roku 1941 zde bylo vybudováno několik velkých dřevěných příhradových věží o základně asi 10x10 metru a výšce dosahující 27 metrů. Bylo zde instalováno pět v podstatě prototypových VKV goniometrických zaměřovačů, umístěných

(pokračování na str. 11)

Vrch Praha v Brdech

(dokončení ze str. 10)

na zmíněných dřevěných věžích. Na ostatních byla instalována trojice radarů Freya Egon (FuSAn), z nichž jeden nebyl pravděpodobně uveden do provozu či dodán. Celkem zde sloužilo asi 120 vojáků a 42 spojařek. *(doporučuji zájemcům o vyčerpávající informace úžasně zpracovaný článek pana Pavla Wunscha na <http://www.brdy.org>)*

Nedaleko se nalézá pomníček připomínající událost z května roku 1945. Po začátku Pražského povstání se vydalo několik neozbrojených obyvatel okolních obcí přesvědčit zdejší posádku ke kapitulaci. Vyjednávači však byli zajati a při pokusu o útěk byl za-

městnanec lesní správy v Padrti Václav Kreidl z Trokavce dne 5. května zastřelen. Byl poté pochován na skořickém hřbitově.

Po válce bylo zařízení částečně převzato a uvedeno do provozu. Nejprve zde sídlila 1. radarová ústředna Ministerstva národní bezpečnosti, v padesátém roce převedena pod 1. letecké operační středisko, kde byla začleněna jako hlavní radarová ústředna. Na vrcholu se zachovaly pozůstatky betonových základových patek na jižní hraně vrcholové plošiny a zbytky okopů a úkrytů pro techniku. V roce 2000 zde byla postavena 60m vysoká železobetonová věž, která nahradila původní ocelovou věž. Tato nová věž je společným dílem České armády a Českého hydrometeorologického ústavu - projekt financovaly ministerstva obrany a životního prostředí. Stavbu, která trvala asi rok (jaro 1999 - jaro 2000), prováděla firma Teplotechna Ostrava. Je zde umístěn hydrometeorologický radar s dosahem až 250 km, který monitoruje srážkovou a bouřkovou činnost prakticky po celých Čechách. Také jsou zde nainstalovány televizní vysílače, převaděč signálů a další telekomunikační zařízení. Z ochozu nepřístupné věže je, dle těch šťastných, kteří se na ni dostanou, krásný kruhový rozhled na Šumavu, Krušné hory i Krkonoše ba jsou někdy vidět i Alpy.

Galerie Františka Drtikola Příbram

Zámeček Ernestinum vás zve na výstavu

FRANTIŠEK DRTIKOL GRAFICKÁ TVORBA

6. 3. - 25. 4. 2013

věnováno 130. výročí narození Františka Drtikola

(3. 3. 1883 Příbram - 13. 1. 1961 Praha)

VÝSTAVA ve Státním oblastním archivu v Příbrami

Pokud vám zbude hodina volného času, dojděte se podívat do Státního oblastního archivu na zajímavou výstavu. Ve vstupní hale jsou vystaveny dobové fotografie příbramské Rychty, Radnice, Šatlavy, Rynečku, Rakety a dalších Příbram historických zajímavostí. Vše je doplněno texty připomínajícími jejich historii. Ve vedlejším sále je promítán film v němž uvidíte, jak vypadala celá tato oblast. Ulice, domy, bourání starých domů a stavbu nových. Je samozřejmé, že pokroku a vývoji se nelze bránit, ale určitě neškodí si zavzpomínat, jak to vypadalo dříve.

Výstava **trvá až do 29. listopadu** a je otevřená pouze ve všední dny v pondělí a ve středu od 8.00 do 17.00 hodin, ostatní dny od 9.00 do 14.30 hodin.

E.T.

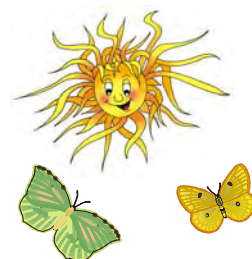
Sněhula-čí

*Pomočil se sněhuláček strachy,
sluníčku nutil všechny prachy.
A slunce se jenom smálo,
tím pádem tálo,
sněhuláčka ubývalo.
Do země se studem schoval,
protože se pomočoval,
nezbyly mu ani pro pláč oči
a místo ostré vůně moči,
do chřípí a nosů vála,
vlahá něžná vůně jara.*

*... a ještě něco
z Velikonoční
nadílky ☺*

Krásné jarní dny!

KNIHOVNA Obecnice

Spolkový dům

Chtěla bych poděkovat žákům a učitelům ZŠ Obecnice za jejich návštěvu v knihovně a Spolkovém domě Obecnice. Pro děti jsem si připravila povídky o tom jak knihovna funguje a k čemu bude Spolkový dům sloužit. Ptala jsem se žáků jaké znají knihy a autory. Potom žáci hledali podle abecedy autory a knihy. Připravila jsem pro děti dvě soutěže do konce školního roku. Děti z první až páté třídy by měly nakreslit obrázek své nejmilejší pohádkové či filmové postavy. Obrázky budou vystaveny v knihovně a někteří za své obrázky dostanou i nějakou odměnu. Bude probíhat také soutěž v recitaci. Z každé třídy by vyučující vybrali tři žáky, kteří by v knihovně svou vybranou báseň přednesli. Opět by vítěze čekala nějaká odměna. Věřím, že se žákům akce pořádané knihovnou budou líbit a rádi se opět

někdy zapojí do dalších soutěží. Snad se žákům MZŠ v knihovně líbilo a budou se rádi do knihovny vracet. Ráda odpovím na jejich dotazy na telefonním čísle knihovny 313 105 842.

Kateřina Šefflová, knihovnice

V obci se koná dobrovolná sbírka plastových víček z plastových lahví.

Sbírka je pořádána pro malou ELIŠKU postiženou mozkovou obrnou a srdeční vadou.

Plastová víčka mohou lidé nosit do knihovny, do školy, školky, do prostor Obecního úřadu, do obchodu u Romany.

KNIHOVNA představuje knihy

Vražda Marilyn Monroe. Tuto knihu napsal Donald H. Wolfe. Vydaly Euromedia Group-Knižní klub a Ikar v Praze roku 2001. Počet stran 408. Smrt Marilyn Monroe zůstává jednou z nevysvětlejších záhad konce dvacátého století. Ačkoli zemřela před téměř čtyřiceti lety, zájem její život a předčasný skon neutuchává. Relativně krátké vyšetřování a nesrovnalosti v jeho počáteční fázi, nevysvětlitelné mlčení několika významných svědků a zvědavost jitičící zvěsti o přátelství s bratry Kennedyovými zvyšují podezření, že to, co se událo v sobotu čtvrtého srpna roku 1962 v bytě nejslavnější ženy světa, nebylo, jak praví oficiální dokumenty, sebevražda. Ve své nové knize se Donald H. Wolfe znovu vydává po stopách minulosti a v pátrání dosahuje úspěchu, jaký mnoho jiných autorů míjel. S pomocí Johna Minera a Normana Jefferiese, kteří své působivé svědectví nikdy nezveřejnili, Wolfe shromáždil rozhodující důkazy, že Marilyn Monroe byla zavražděna. Nejenže klasifikoval její smrt jako vraždu a specifikoval příčinu smrti, ale našel muže, který vyšetřoval okolnosti smrti Marilyn Monroe a později pomáhal při zatajování některých skutečností. Tato kniha je velice zajímavá a můžete si ji zapůjčit v naší Knihovně.

Bez dcerky neodejdu. Napsala ji Betty Mahmoodyová, William Hoffer. Stran 366. Z anglického originálu Not Without My Daughter (st. Martin's Press, New York 1998) přeložila Anna Thomasová. Vydalo vydavatelství IKAR. Exotická manželství... Když si bystrá a energická Američanka Betty ze státu Michigan brala v nejkrásnějších letech života svého ošetřujícího lékaře, nelákala ji vidina blahobytu na výsluní místní společenské smetánky. A vůbec se už nedala svést iránským původem svého partnera. Milovala ho upřímně, a ani tři roky romantického vztahu k tomuto amerikanizovanému Persanovi jí sebemenší nenaznačily, jak trpkou příchuť pro ni bude mít Orient, až ho zakusí doslova na vlastní kůži. Na sklonku čtrnáctidenní dovolené v Teheránu u manželovy rodiny, shledala, že nejen ji, ale i pětiletou dcerku s poetickým perským jménem Mahtob - měsíční svit - čeká netušené a absurdní poddanství v naprosto cizím ovzduší, ve zcela vzdálené kultuře. Celé dlouhé měsíce jí trvá, než v přísném světě islámu najde nové přátele, kteří jako by vystoupili z perských hrdinských legend a kteří jí posléze pomohou zorganizovat dramatický únik.

Bez dcerky neodejdu. Napsala ji Betty Mahmoodyová, William Hoffer. Stran 366. Z anglického originálu Not Without My Daughter (st. Martin's Press, New York 1998) přeložila Anna Thomasová. Vydalo vydavatelství IKAR. Exotická manželství... Když si bystrá a energická Američanka Betty ze státu Michigan brala v nejkrásnějších letech života svého ošetřujícího lékaře, nelákala ji vidina blahobytu na výsluní místní společenské smetánky. A vůbec se už nedala svést iránským původem svého partnera. Milovala ho upřímně, a ani tři roky romantického vztahu k tomuto amerikanizovanému Persanovi jí sebemenší nenaznačily, jak trpkou příchuť pro ni bude mít Orient, až ho zakusí doslova na vlastní kůži. Na sklonku čtrnáctidenní dovolené v Teheránu u manželovy rodiny, shledala, že nejen ji, ale i pětiletou dcerku s poetickým perským jménem Mahtob - měsíční svit - čeká netušené a absurdní poddanství v naprosto cizím ovzduší, ve zcela vzdálené kultuře. Celé dlouhé měsíce jí trvá, než v přísném světě islámu najde nové přátele, kteří jako by vystoupili z perských hrdinských legend a kteří jí posléze pomohou zorganizovat dramatický únik.

Bez dcerky neodejdu. Napsala ji Betty Mahmoodyová, William Hoffer. Stran 366. Z anglického originálu Not Without My Daughter (st. Martin's Press, New York 1998) přeložila Anna Thomasová. Vydalo vydavatelství IKAR. Exotická manželství... Když si bystrá a energická Američanka Betty ze státu Michigan brala v nejkrásnějších letech života svého ošetřujícího lékaře, nelákala ji vidina blahobytu na výsluní místní společenské smetánky. A vůbec se už nedala svést iránským původem svého partnera. Milovala ho upřímně, a ani tři roky romantického vztahu k tomuto amerikanizovanému Persanovi jí sebemenší nenaznačily, jak trpkou příchuť pro ni bude mít Orient, až ho zakusí doslova na vlastní kůži. Na sklonku čtrnáctidenní dovolené v Teheránu u manželovy rodiny, shledala, že nejen ji, ale i pětiletou dcerku s poetickým perským jménem Mahtob - měsíční svit - čeká netušené a absurdní poddanství v naprosto cizím ovzduší, ve zcela vzdálené kultuře. Celé dlouhé měsíce jí trvá, než v přísném světě islámu najde nové přátele, kteří jako by vystoupili z perských hrdinských legend a kteří jí posléze pomohou zorganizovat dramatický únik.

POZVÁNÍ NA VÝSTAVU

S velikým potěšením zvu zájemce na prohlídku starých pohlednic a dopisnic (hrady, zámky a různé jiné)

a též na prohlídku sbírky námětových známek (sportovní, evropské státy, protektorátní, Rakousko – Uhersko apod.). Jedná se o soukromou sbírku majitele Zdeňka Oktábce z Obecnice čp. 220.

Výstava se uskuteční 27. dubna 2013 od 15 do 18 hodin v salonku Staročeské hospody v Obecnici. Vstup dobrovolný.

Srdečně zve vystavovatel Zdeněk Oktábec.

Od 6. května 2013 bude otevřena ve Spolkovém domě v Obecnici výstava fotografií výtvarnice Magdaleny Kolářové.

Jubilea v dubnu slavili a slaví

Marie Rozsypalová 70 let

Blanka Kofroňová 65 let

Pavel Hansel 55 let

Jiří Viktora 65 let

Zdeněk Švehla 65 let

Jubilea v květnu budou slavit

Naděžda Soukupová 60 let

Ivana Vosolobě 50 let

Jana Brůčková 50 let

Jana Švajdlerová 60 let

Alena Blažková 70 let

Jarmila Hronková 50 let

Marie Šilhanová 80 let

Hana Medalová 50 let

Vladimír Dušek 75 let

František Čech 60 let

Miroslav Perman 55 let

Milan Dohnal 55 let

Přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let